Polla ta deina

Many things are formidable [*polla ta deina*], and none more formidable than man [*deinoteron*]! He crosses the gray sea beneath the winter wind, passing beneath surges that surround him; and he wears away the highest of the gods. Earth, immortal and unwearying, as his ploughs go back and forth from year to year, turning the soil with the aid of the breed of horses

Of: Many the wonders but nothing walks stranger than man. / This thing crosses the sea in the winter's storm, / making his path through the roaring waves. / And she, the greatest of gods, the earth— / ageless she is, and unwearied—he wears her away / as the ploughs go up and down from year to year / and his mules turn up the soil

In het nederlands (vertaling van jezuïet Sprangers:

Polla ta deina: "Veel is wonderbaar op aarde, doch niets wonderbaarder dan de mensch: want over de grijsbeschuimde zee trekt hij, gedreven door den stormachtigen zuidenwind, en vaart tusschen de zwellende golven, die gapen rondom hem." (…) "En de spraak heeft hij geleerd, en de gedachte snel als de wind, en de zucht naar samenleving, en de middelen om te ontvluchten de schichten van de vorst, die 't verblijf onder den blooten hemel onbehaaglijk maken, en ook die van de onaangename stortregens, de vindingrijke! Nooit staat hij verlegen tegen iets dat komen moet. Alleen om aan den dood te ontkomen zal hij zich geen middel verschaffen.